

Kluis van Moria

Nieuwsbrief 2018 maart – augustus

Zoals het Woord vlees kan worden, zo kan het vlees ook af en toe Woord worden. Maria heeft dat aan den lijve ervaren : 'Welk woord uit het evangelie is voor mij bestemd?' De stem van Jezus ook met eigen oren willen horen is binnentreden in de broosheid van Gods onderneming. Je weet nooit welke vraag Jezus in reserve heeft of hoe Hij je verdere weg zal beïnvloeden. Door Jezus is er ontmoeting mogelijk tussen God en de mensen. In deze nieuwsbrief kijken Mgr. Johan Bonny, bisschop van Antwerpen, en zuster Elisabeth door de ogen van Maria en Abraham naar het levensverhaal van Jezus van Nazareth.

Tabor en Moria : plaatsen van levend gebed

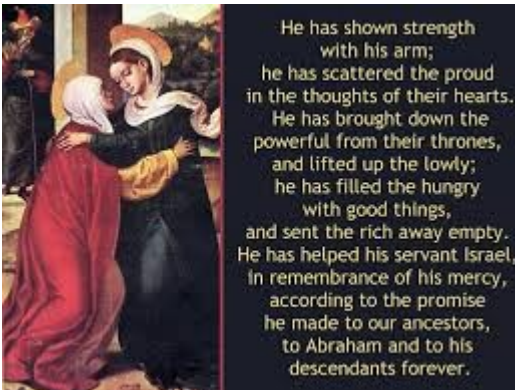
Naar een homilie in 2010 (Mgr. J. B.) en een homilie in 2018 (Zr. E.)

Zr. E.: In de bijbel gebeuren er op bergen altijd belangrijke dingen. Er is afstand ten opzichte van het platte, het alledaagse en je krijgt er een beter zicht op de grote lijnen, op de rode draad die loopt doorheen datgene wat je doet. Op die bergen kunnen God en mens elkaar ontmoeten. Denk aan Mozes : 40 dagen en 40 nachten blijft hij op de top van de Sinaï tot God met hem spreekt zoals een man spreekt met zijn vriend. En daar, boven op die berg, krijgt Mozes de tien geboden. Denk ook aan Elia : op de berg Horeb in de rotsholte wordt hij in de stilte God gewaar als in het suizen van een zachte bries. Zowel voor Mozes als voor Elia wordt duidelijk welk hun opdracht is en bovenal dat zij, bij het vervullen van die opdracht, kunnen rekenen op God.

Mgr. J. B.: Ook Maria hoefde de werkelijkheid niet te verbloemen om blij te worden. Haar vreugde komt van elders : uit de ervaring dat zij mee mag werken met een God die grote dingen doet aan kleine mensen. Een God die omziet naar de zwakken van deze wereld. Een

God die barmhartig is en voor ieder van ons een prachtige toekomst heeft bereid. Dat die God haar nodig heeft en dat zij aan die God haar ja-woord mag geven : dat maakt haar blij.

Zr. E.: Je zou kunnen zeggen dat God lacht door of via haar. De Tenhemelopneming van Maria leert ons God te zoeken in de hemel, waar Maria en de engelen zijn. Die hemel vinden we niet hoog boven ons maar wel in de diepste diepten van onszelf. De franse schrijver Paul Claudel was ontroerd over de 'herstelde schoonheid van de door genade stralende vrouw'. In haar armen genezen we. '*Dios para salve Maria*', God groet je, Maria. Zij zoekt het kind dat wij toch ook allemaal zijn. Hoe vaak hebben we Hem gezocht en niet gevonden? En God antwoordt : 'Wat weet je weer weinig van mijn plannen. Begrijp je dan niet dat zoeken al vinden betekent? Ik ben al in je verlangen. Ik heb dat toch in je hart gelegd. Ik zoek ook jou.'

Mgr. J. B.: Ieder van ons is op zoek naar geluk en vreugde in het leven. Die vreugde ligt niet zomaar voor het grijpen, dat weten we best. Wie zoekt naar vreugde, kan bij Maria in de leer gaan. Zij zal je naar haar bron van vreugde leiden : naar Jezus en zijn Evangelie, naar Gods

barmhartigheid en zijn vraag om medewerking. De vreugde van het Magnificat overspant het levensverhaal van Maria van het begin tot het einde. Als een regenboog omspant het haar leven.

Wat heeft geloven met vreugde te maken? Soms lijkt het alsof geloof een recept is om de vreugde uit het leven weg te halen. Is dat niet het beeld dat men soms van gelovigen ophangt? Bovendien heeft een gelovige ook reden om zich zorgen te maken : zorgen over onze kerkgemeenschap en haar toekomst, zorgen over onze samenleving, zorgen over de wereldvrede en de internationale rechtvaardigheid. En

toch heeft ons geloof met vreugde te maken. Over welke vreugde gaat het?

Zr. E.: Gaan we eerst met Abraham de berg Moria op. We moeten goed op hem letten want Abraham is de 'vader van ons geloof'. Toch heeft hij lood in zijn schoenen. De tocht naar boven valt hem zwaar.

Hij overdenkt dat hij en Sara lang hebben moeten wachten op Isaac, het kind van de belofte. Ze zijn trots op hun zoon en ze zijn erg aan hem gehecht. Hij is heel hun toekomst. Het bevel dat Abraham nu krijgt om Isaac als offer op te dragen kan ons doen

huiveren elke keer als wij het horen voorlezen. Hoe kan God dat doen? Welke God is het die zoiets van een mens vraagt? Abraham begrijpt er niets van en hij voelt innerlijk verzet. Zal hij de geschonken zoon als zijn eigendom beschouwen? Maar onder dat niet begrijpen en al die weerstand weet hij, voelt hij dat hij dit ongehoorde en onmogelijke toch moet doen. In het antwoord van Abraham woont hoop. Zoals bij zijn vertrek uit Oer wordt hij uitgedaagd om zijn leven en zijn toekomst in Gods handen te leggen. En worstelend met deze vragen gaat hij op weg. Dankzij Abrahams overgave wordt Isaac, en in hem Abrahams toekomst niet vernietigd, maar net veilig gesteld. Niet als zijn eigen zelfgemaakte en krampachtig vastgehouden toekomst, maar wel als de toekomst van God. Hij ondervindt dat God niet alleen een lieve God is die wij gemakkelijk kunnen volgen. God is ook een moeilijke en een veeleisende God. Hij is afwezig én aanwezig, beproevend én troostend.

Mgr. J. B.: Geloven heeft alles te maken met vertrouwen. Het is niet te vergelijken met wiskunde, met wetenschappelijke bewijzen of met stoere zekerheid. Een geloof dat straalt van zelfzekerheid is gevaarlijk. Zo een geloof kan afglijden naar publiciteit of naar

ideologie. Het kan sluw worden of agressief. Neen, geloof is een daad van bescheidenheid, een houding van overgave. Geloven is een krans van vertrouwen rond een grote verzameling vragen en onzekerheid. Dat wordt ook zichtbaar in het leven van Maria. In haar leven met Jezus heeft Maria niets anders gekend dan broosheid. Niet één keer maar honderden keren moet Maria zich afgevraagd hebben : *“Hoe zal dit geschieden?”* Vanaf het allereerste moment wordt Maria geconfronteerd met de broosheid van Gods onderneming. De kwetsbaarheid van het kind in de stal is nog maar een begin. Later blijkt hoezeer Jezus' levensgeschiedenis getekend is door broosheid : zijn kwetsbare getuigenis, zijn onstandvastige leerlingen, zijn breekbare verdediging en vooral zijn vernederende kruisdood. Na de verrijzenis blijft Maria bij de leerlingen en bij de beginnende kerkgemeenschap. Het is dezelfde broosheid die verder gaat : de eerste christelijke gemeenschap lijdt onder vervolgingen, onder innerlijke spanningen en onder het falen van zwakke christenen. Maria heeft het allemaal van nabij meegemaakt, zonder af te haken. Ze voelde zich geroepen om in de buurt van het broze begin te blijven, om het broze leven te beschermen.

Zr. E.: In dit voetspoor van Jezus volgde een optocht van mensen. Hij zocht hen op maar zij zochten Hem ook. Jezus en de mensen konden niet zonder elkaar.

Met de godservaring van Abraham op de Moria én die van Maria, gaan wij in het gezelschap van Jezus en zijn leerlingen die andere berg op, de Tabor. Jezus is onderweg naar Jeruzalem, meer biddend

en hopend dan zeker en heldhaftig. Hij begint te voelen dat ook Hij de weg van Abraham zal moeten gaan. Jezus heeft pas enkele dagen tevoren voor het eerst onomwonden tot zijn leerlingen gesproken over het lijden dat Hem

wacht in Jeruzalem. Nu Hij het zo hardop uitspreekt, bevangt het

Hemzelf met huiver en met schrik. Daarom zoekt Hij de berg op om dichter bij God te zijn, om in het licht van God de weg duidelijker te zien. En om de moed te ontvangen die weg ook te gaan, tot het bittere einde.

Op de Taborberg ontmoet Jezus die twee andere godsmannen, Mozes en Elia, en in hen heel de geschiedenis van zijn volk. Ze spreken met Hem over zijn heengaan dat Hij in Jeruzalem zou voltrekken. Voor Jezus wordt dan ineens alles transparant. Door zijn kwetsbare buitenkant breekt zijn ware gedaante door. Helder ziet Hij de grote lijnen van Gods heilsplan met Hem en met de wereld. God eist veel, het onmogelijke, maar God is ook zijn Vader die voor Hem het leven wil. In de wolk van de gedaanteverandering is

Psalm 40, 8-9

*Toen heb ik gesproken : 'Hier ben ik.
Mij geldt wat in de boekrol vervat is :*

*God, uw wil te doen is mijn vreugde,
uw wet is binnenin mij gegrift.'*

een stem hoorbaar : *“Gij zijt mijn geliefde, in wie Ik vreugde vind.”* Dezelfde bevestiging die ook bij zijn doop geklonken heeft. Het zijn woorden die Hem toen de kracht gegeven hebben zijn levensopdracht op zich te nemen. Op de berg zegt Jezus het Abraham na : 'Hier ben ik, Ik ben gekomen om Uw wil te doen.' Ook voor de leerlingen wordt Jezus transparant. Nu weten zij wie Hij in feite is. Nu kennen zij zijn ware identiteit. Nu weten zij dat Hem volgen een weg ten leven zal zijn. 'Luistert naar Hem', klinkt het. Even is het licht voor Jezus zelf en voor zijn leerlingen. En dan is er plots weer die donkere wolk waarin God zich verhult. Want op deze heilige plaats mag en kan een mens niet blijven. Hij mag er geen tent opslaan.

Mgr. J. B.: Waarom hangt boven elke vreugde ook een wolk van duisternis? Waarom wordt Jezus verstoten en ondergaan zijn leerlingen hetzelfde lot? Dit alles heeft Maria moeten leren : haar eigen roeping te volgen, zelf bij Jezus te blijven, persoonlijk te

geloven en te vertrouwen. Zij kon zich niet meer laten meedrijven met de anderen, met het volk. Als gelovige werd zij plots op haar eigen verantwoordelijkheid aangesproken, voor haar eigen roeping geplaatst, met een eigen ja-woord verbonden. Langs de weg van het geloof zou Maria nog vaak momenten van eenzaamheid kennen.

Ik kan me niet voorstellen dat Maria ooit geblaakt heeft van zelfvertrouwen, van stoere overtuiging. Hoe onwaarschijnlijk ook voor de buitenwereld, ze is blijven vertrouwen dat het goed zou komen omdat God ermee te maken had. Wat meer is : haar vertrouwen heeft de anderen vertrouwen geschonken. Zij kregen van Maria het vertrouwen dat ze nodig hadden om verder te doen.

Wat heeft God met Maria gedaan? Hij heeft haar niet alleen geroepen, Hij heeft haar ook bemoedigd op momenten van twijfel, Hij heeft haar gesteund in haar toewijding en getroost in haar verdriet. Midden alle broosheid heeft

Hij haar vertrouwen geschonken. En zo komen we terug bij onszelf, zoekende gelovigen vandaag. Wat heeft Maria ons te zeggen? Waar vinden we het raakpunt tussen haar leven en dat van ons? Is het niet precies in de ervaring van broosheid die wij ook maar al te goed kennen? In haar Magnificat schetst ze geen perfecte wereld. Haar lied is geen lofzang op de goede dingen van het leven of een mijmering over de lichtheid van het bestaan. Maria spreekt krachtige taal. Ze noemt in haar lied de armen en de vernederden, de hongerigen en de verdrukten van deze wereld. Hen plaatst ze tegenover de machthebbers op hoge tronen en de rijken met volle handen. Zo realistisch is het Magnificat, zo realistisch is een gelovige kijk op het bestaan.

Zr. E.: Als leerlingen van Jezus kennen wij die twee bergen : de berg van het offer waar veel – zoniet alles – van ons gevraagd wordt, en

de berg van de verheerlijking waar even plots alles helder wordt en wij inzicht en bemoediging ontvangen van Godswege. Toch is dit geen oproep om die bergen te gaan opzoeken. We moeten daar voorzichtig mee zijn. Ik denk dat die bergen zich vanzelf aan ons aandienen als we eerlijk en aandachtig in het leven staan. Die bergen betekenen immers alles wat ons onmogelijk en onlogisch voorkomt en waarvan wij weten dat het toch gedaan moet worden. Romano Guardini noemde dat 'in elke ontmoeting de hemelse Vader zien'. Het is de overgave van Maria. God nestelt zich in haar armen, God in de armen van een jonge vrouw. Naar deze Koningin van de Vrede kunnen wij eenvoudig opzien, zonder woorden, zonder gedachten, alleen haar vredevolle gelaat voor ogen.

Overvloeien van hoop

Dankviering

Een concrete datum is bij het publiceren van deze nieuwsbrief nog niet bekend.

Neem regelmatig een kijkje op onze website.

Wij informeren u...

Wie de laatste maanden langs het Sassenhout reed, heeft ongetwijfeld gemerkt dat er heel wat beweging is in de gebouwen van de zorginstelling. De oude boerderij en de kapel werden reeds in het najaar van 2015 gesloten door de congregatie en overgedragen aan de zorginstelling.

Nu breekt er een nieuwe fase aan : de bewoners van de zorginstelling worden elders ondergebracht en ook de dagbesteding wordt niet meer in en vanuit Sassenhout gecoördineerd. De zorgvoorziening is de site aan het verlaten. Kluis van Moria blijft er gevestigd.

Wij houden u op de hoogte via onze website www.kluisvanmoria.be .

U wil Kluis van Moria steunen ?

Financiële steun wordt in dank aanvaard op rekeningnummer
BE87 7785 9780 5294 van de vzw Kluis van Moria.

Zuster Elisabeth uitnodigen naar uw parochie? Meer info op onze website.

Contact :

Kluis van Moria vzw
Sassenhout 41, 2290 Vorselaar
014 21 82 42
kluisvanmoria@skynet.be
www.kluisvanmoria.be
www.shop.kluisvanmoria.be

Ond.nr.: 0872.447.296